

Märkuste arvestamise või mitteamvestamise tabel

Märkuse esitaja/märkuse sisu	Märkusega arvestamine/mitteamvestamine
Rahandusministeerium	
<p>1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga (EL) 2019/1937 liidu õiguse rikkumisest teavitavate isikute kohta (edaspidi EL direktiiv) ja tööalasest rikkumisest teavitaja kaitse seaduse eelnõuga (edaspidi eelnõu) on ette nähtud rikkumisest teavitamine nii ettevõtja või asutuse siseselt või pädevale asutusele. Maksu- ja Tolliamet (edaspidi MTA) on üks pädevatest asutustest. Eelnõu ei sea teavitatavatele rikkumistele erilisi filtreid (v.a. väga põgus välistuste loetelu seaduseelnõu § 2 lõikes 2). See tähendab, et rikkumisest teavitaja kaitsega on hõlmatud kõikvõimalik vihjeinfo, mis esitatakse töösuhte raames, sh lepingupartneriga töösuhte raames.</p> <p>Meile tundub, et EL direktiivi rakendatakse märkimisväärselt koormavamal viisil, kui EL direktiiv kohustab. Samas ei ole ette näha, et koormavam EL direktiivi rakendamine tooks kaasa rikkumisest teavitaja tõhusama kaitse. Teeme sama ettepaneku, mis esimesel kooskõlastusringil (kooskõlastustabelis punkt 48), et maksuõiguse kontekstis võiks rikkumised piiritleda suurema mastaabiga õigusrikkumistega, st piiriüleste maksuõigusrikkumistega. Ka EL direktiivi enda kohaselt ei ole selle EL direktiivi otseseks eesmärgiks tõhustada konkreetselt riigisiseseid maksuõigusnorme, vaid suurendada õiguskülmekust laiemal ühiskondlikus kontekstis.</p> <p>Juba täna on MTA-s toimiv vihjeinfo menetluskord. Vihjeid saabub nii telefoni, kui kirja teel ligikaudu 2000 aastas. MTA-l ei ole andmeid, kui paljud tänastest vihjetest on edastatud töösuhtega seonduvalt. Vihjetest veidi üle poole moodustavad ümbrikupalga maksmise kahtlusega seotud teavitused. Eluliselt usutav on, et märkimisväärselt osa neist teavitustest on tehtud just oma tööandja kohta. Olulise teabe väljasõelumine on töömahukas, kuna vihjete faktitõdesus ja kvaliteet on aga väga madalad (enamasti on vihjeinfo motivaatoriks emotsioonid mitte faktid). Alla 10 % vihjetest on võimalik maksukontrollis kasutada. Juba täna töötab MTA vihjeinfo oma võimete piires. Eelnõu jõustamine võib kaasa tuua igasuguse vihjeinfo jagamise populaarsuse kasvu, kuid ei ole tagatud vihjeinfo kvaliteedi tõus. Eelnõus ettenähtud menetlused teavitustega tegelemiseks esitavad väga kõrged standardid rikkumisest teavitajale tagasiside andmisele ja teabe töötlemisele (järelmeetmed). See tähendab kehtivate vihjeinfo menetlusreeglite kõrvale täiesti uue ja eraldiseisva menetluskorra ja andmetöötluskanali loomist. Sisuliselt tuleks iga kord tuvastada, kas tegemist on töösuhte raames esitatud teavitusega. Eelnõust ei</p>	<p>Arvestatud. Eelnõu ja seletuskirja on vastavalt täiendatud. Eelnõu § 11 on täiendatud lõigetega 3 ja 4, mis näevad pädevatele asutustele teatud erandid ja võimaldavad neil rikkumisteadete järelmeetmete ja tagasiside nõuetest tulenevat töökoormust leevendada. Lg 3 kohaselt saavad pädevad asutused, sh MTA, korduvate rikkumisteadete ja vähetähtsate rikkumiste puhul menetluse lõpetada. Lg 4 kohaselt on pädevatel asutustel, sh MTA-l suure töökoormuse korral võimalus esmaselt tegeleda kõige prioriteetsemate rikkumisteadetega. Pädevatel asutustel on soovitatav vähetähtsate rikkumiste ja prioriteetsete rikkumiste sisustamiseks ette näha asutusesisesed juhendid.</p>

	<p>nähtu, et pädeval asutusel puuduks uurimiskohustus teavituse kvalifitseerimisel ehk õigus käsitleda teavet tavalise vihjeinfona, v.a juhul, kui teavitaja on ise seda teavituses märkinud. Samuti tuleb anda teavitajale igal juhul tagasisidet teabe töötlemise kohta, sh teavitaja õigus nõuda veel täiendavat infot. Tagasiside andmise kohustusele seab omad piirangud ka maksuandmete konfidentsiaalne iseloom. Eelnõu rakendamine ette nähtud korras toob kaasa vajaduse täiendava tööjõu järgi (sõltuvalt vihjeinfo populaarsuse kasvust hinnanguliselt vähemalt 2–3 töökohta), mis omakorda toob kaasa kulu riigieelarvele, millega ei ole arvestatud.</p> <p>Eeltoodud põhjendustel me ei pea mõistlikuks ega otstarbekaks EL direktiivi nõ ülemäärast rakendamist praktikas igasuguse vihjeinfo suhtes ning sellisel kujul eelnõu ei toeta. Kõrgemad standardid on põhjendatud suurema mõjuga rikkumiste korral, nagu EL direktiiv ette näeb. Eelnõu peab seega seadma selged piirid, millisest rikkumisest teavitamisele kohaldada kõrgendatud standardeid.</p>	
2.	<p>Eelnõu on vastuolus audiitortegevuse seaduse (AudS) §-ga 48. Juhtisime sellele tähelepanu ka eelnõu esimesel kooskõlastusringil (kooskõlastustabelis punkt 56), kuid meie märkusega ei arvestatud ning kooskõlastustabelis selgitatakse, et EL direktiiv ei näe sellist erandit ette.</p> <p>Seaduse eelnõu ja seletuskirja järgi luuakse üldregulatsioon. Eelnõu § 2 sätestab sisulise kohaldamisala. Seletuskirja kohaselt saavad seaduse alusel kaitse kõik inimesed, kes teavitavad tööalases kontekstis teada saadud õigusrikkumisest või tegemata jätmisest. Eelnõu § 2 lõige 2 sätestab erandid, millele üldregulatsioon ei kehti. Samas kutsesaladuse hoidmise kohustust peavad järgima audiitorettevõtja ja seaduse alusel audiitorühingut esindav vandeaudiitor (AudS § 48). Tekib küsimus, kuidas suhestuvad omavahel eelnõuga sätestatud üldregulatsioon ning audiitori kutsesaladuse hoidmise kohustus. Kui vandeaudiitor saab teada oma tööd tehes õigusrikkumisest või tegemata jätmisest, kas loodav üldregulatsioon kaitseb vandeaudiitorit või pigem kohaldub audiitori kutsesaladuse hoidmise kohustus ning audiitorile ei kohaldu rikkumisest teavitaja kaitse seadus? Sellele küsimusele võiks leida vastuse seletuskirjast. Hetkel jääb mulje, et sellises olukorras vandeaudiitori klienti ei pruugi kaitsta kutsesaladuse hoidmise kohustus. Kas seaduse eelnõuga soovitaksegi sellist olukorda tekitada? Kui see on seaduse eelnõu mõte, siis oleme mures tulevikus tekkida võiva olukorra pärast, kuna selline muudatus võib kaasa tuua vandeaudiitorite suhtes usalduse kaotamise. Äriühingud ei pruugi usaldada enam audiitoreid kuna neist võivad saada "vilepuhujad" ning ei pruugi esitada audiitoritele vajalikku infot ning materjale. Seetõttu on meie ettepanek lisada eelnõu § 2 lõikesse 2 punkt 7: "7) Audiitorettevõtja ja seaduse alusel</p>	<p>Mittearvestatud ja antud selgitus.</p> <p>AudS § 48 käsitleb kutsetegevuse käigus teatavaks saanud info ja dokumente ning ei reguleeri rikkumisest teavitamisega seonduvat. Eelnõuga ei muudeta AudS §-s 48 sätestatud kutsesaladuse hoidmise kohustust ning jätkuvalt on audiitoril kohustus kutsesaladust kooskõlas AudS §-s 48 sätestatuga hoida. Eelnõuga ei muudeta ka AudS-is sätestatud rikkumisest teavitamise kohustusi.</p>

	<p>audiitorühingut esindav vandeaudiitor kutsetegevuses, kui see on vastuolus audiitortegevuse seaduse §-s 48 sätestatud kutsesaladuse hoidmise erisustega“.</p> <p>Meie meelest võimaldab sellist erandit teha EL direktiivi artikli 3 lõige 1, mille kohaselt kui direktiivi lisa II osas loetletud valdkondlikes liidu õigusaktides on sätestatud erinormid rikkumisest teavitamise kohta, kohaldatakse neid norme. Direktiivi lisa II osas on nimetatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. mai 2006. aasta direktiivi 2006/43/EÜ, mis käsitleb raamatupidamise aastaaruannete ja konsolideeritud aruannete kohustuslikku auditit ning millega muudetakse nõukogu direktiive 78/660/EMÜ ja 83/349/EMÜ ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 84/253/EMÜ (ELT L 157, 9.6.2006, lk 87). Nimetatud direktiivi artikli 23 lõike 1 kohaselt tagavad liikmesriigid, et kogu teave ja dokumendid, millele vannutatud audiitor või audiitorühing kohustusliku auditi käigus juurde pääseb, on kaitstud adekvaatsete konfidentsiaalsuse ja kutsesaladuse eeskirjadega. Nimetatud säte on peegeldatud meie AudS § 48 lõikes 1 - audiitorettevõtja ja seaduse alusel audiitorühingut esindav vandeaudiitor on kohustatud hoidma saladuses talle vandeaudiitori kutsetegevuse käigus teatavaks saanud infot ja dokumente. Kutsesaladuse hoidmise kohustus ei ole ajaliselt piiratud ja kehtib ka pärast vandeaudiitori kutsetegevuse lõpetamist. Seega kui lähtuda EL direktiivist 2006/43/EÜ, siis on AudS-s seda reeglit täpsustatud (seda ka direktiiv on lubanud) ning selle kohaselt ei tohiks audiitor kutsesaladust avaldada ühelgi muul juhul kui AudS § 48 lõigetes 3 ja 4 toodud (AudS § 48 lõiked 3 ja 4 loetlevad, millisel juhul ei loeta kutsesaladuse avaldamist rikkumiseks). Sellega oleks erand põhjendatud ja kooskõlas nii direktiivi 2006/43/EÜ artikliga 23, kui ka direktiivi 2019/1937 artikli 3 lõikega 1 (lisa II 1.iii). Nimetatu mõte on tagada audiitori sõltumatus ja usaldusväärsus, sest vastasel korral tekiks vastuolu AudS §-ga 48 ning see omakorda piiraks meie EL direktiivi 2006/43/EÜ artikli 23 lõikest 1 tulenevat kohustust (vt artikli 1 lause) tagada kutsetegevuse käigus saadava info ja dokumentide konfidentsiaalsus.</p>	
3.	<p>Teeme ettepaneku täiendada eelnõud riigihangete seaduse (RHS) muudatusega järgmiselt. RHS § 207 lõiget 2 täiendatakse teise lausega: “Rahandusministeerium tunnistab järelevalveteate asutusesiseseks kasutamiseks mõeldud teabeks ning järelevalveteate esitajale tagatakse konfidentsiaalsus.“.</p> <p>Põhjendus: Direktiivi (EL) 2019/1937 ja seaduseelnõuga soovitakse julgustada senisest enam teavitama väärkäitumisest kõige suuremate rahavoogude, korruptsiooniriskide, konkurentsimoonutuste ning kahjudega (sh nii isiku- kui varakahju) seotud valdkondades, mille hulka kuuluvad ka riigihanked ning tagada teavitajate kaitse kättemaksu ja survemeetmete kasutamise eest. Eelnõu kohaselt võib teavitaja valida</p>	<p>Mittearvestatud ja antud selgitus. Oleme jätkuvalt seisukohal, et AvTS-is on piisavalt aluseid selleks, et vajadusel andmetele juurdepääsu piirata. Seetõttu ei pea me RHS-i pakutud kujul selles eelnõus täiendamist vajalikuks.</p>

	<p>asutusevälise teavitamiskanali, teavitades rikkumisest pädevat asutust, milleks on riigihangete puhul RHS-ist tulenevalt Rahandusministeerium. Riigihankealasest rikkumisest teavitajaks on praktikas üldjuhul kas riigihankes osalemisest huvitatud ettevõtja, riigihankes pakkumuse esitanud ettevõtja või ettevõtja, kellega lepingut ei sõlmitud hankija võimaliku õigusvastase tegevuse tõttu. Ettevõtja nimel võib järelevalve teate esitada seaduslik esindaja, töötaja või lepinguline esindaja. Iga sellise teavitaja ja seotud ettevõtja suhtes on potentsiaalselt võimalik kasutada survemeetmeid, kas konkreetsetes riigihanke menetluses või edasises hanketegevuses.</p> <p>Juhul kui Justiitsministeerium ei pea võimalikuks eelneva ettepaneku arvestamist, toetame Eesti Valdade ja Linnade Liidu esitatud ettepanekut (kooskõlastustabelis punkt 161): „Ettepanek on eelnõu § 14 lõige 2 kehtestada järgmises sõnastuses: „Rikkumisteade, kui selle sisu võimaldab teavitaja tuvastamist, ja teavitaja andmed on juurdepääsupiiranguga teave.“. Eelnõu § 14 lõigete 2 ja 3 praegune sõnastus vormistada vastavalt lõigetena 3 ja 4. Täiendus on vajalik, et täiendada avalikule teabe juurdepääsupiirangute klassifikaatorit. Samuti õigusselguse huvides, et teabevaldajatel oleks teabenõude korral selge alus andmete väljastamisest keelduda.“</p> <p>Leiame, et avaliku teabe seaduses ei ole igas olukorras sobivat alust selleks, et vajadusel piirata andmete juurdepääsu rikkumisest teavitaja kaitseks, näiteks olukorras, kus teavitaja kasutab töölaseid kontaktandmeid ja teavitus ei sisalda ärisaladust.</p>	
4.	<p>Kooskõlastustabeli selgitustes on läbivalt viidatud seadusele, mille lühend on RtKS. Riigi Teatajas ei ole sellise lühendiga seadust, samuti ei viita eelnõu seletuskiri sellisele seadusele.</p>	Teadmiseks võetud.
Sotsiaalministeerium		
5.	<p>Eelnõu § 2 lõike 2 punkti 1 kohaselt ei kohaldata töölasest rikkumisest teavitaja kaitse seadust töösuhteid reguleerivate ja teiste töö tegemist reguleerivate õigusnormide rikkumise korral juhul, kui tegemist on kahepoolse vaidlusega. Eelnõu seletuskirja kohaselt viidatud säte „välistab kõnesoleva seaduse kaitse alt töösuhteid reguleerivate ja teiste töö tegemist reguleerivate õigusnormide rikkumise korral, mis tulenevad kahepoolsete lepingute (sh käsundusleping, töövõtuleping jms) või muude kahepoolset kokkulepitud töötingimuste rikkumisest ja mis kuuluvad kehtiva õiguse kohaselt näiteks töövaidluskomisjoni pädevusse.“</p> <p>Seletuskirja kohaselt on seaduse kohaldamisalast välistatud kõik töö tegemisega seotud suhteid reguleerivate õigusnormide rikkumised, kus isik on selgelt tuvastatav ning rikkumine on personaalse töösuhtega seotud hüve riive. Samas jääb seaduse kohaldamisalasse see, kui teavitatakse kollektiivse hüve rikkumisest.</p>	<p>Antud selgitus. Eelnõu kohaldamisala on kitsendatud ning § 2 lg 1 kohaselt kohaldub seadus ainult Euroopa Liidu õiguse rikkumisest teavitamise korral. Seetõttu on § 2 lg 2 p 1 eelnõust kustutatud.</p>

	<p>Juhime tähelepanu, et töösuhetes on paljud tingimused kokku lepitud töölepingus. Seega kui tööandja töölepingu seaduse sätteid rikub, võib olla enamus juhtudel tegemist kahepoolset kokku lepitud töötingimuste rikkumisega. Seletuskirjast võib välja lugeda, et rikkumine, millest tööalasest rikkumisest teavitaja kaitse seaduse alusel teavitada, peab olema toimunud rohkema kui ühe inimesega. Samas kui teatatakse üldisel viisil tööandja rikkumisest, näiteks kui tööandja ei maksa ühelegi oma töötajale kokkulepitud töötasu, siis on iga töötaja puhul tegemist individuaalse vaidlusega, mille lahendamiseks saab pöörduda töövaidlusorganisse kahepoolset töövaidlus lahendama ja õiguste kaitse on selleläbi tagatud. Eelnevalt tulenevalt palume seletuskirjas selgelt välja tuua, kas kõnealuse seaduse alusel kaitse saamiseks (konfidentsiaalsuse nõude täitmiseks) peab töösuhetega seotud rikkumine olema toimunud vähemalt kahe inimese suhtes (või on see lävend kõrgem)? Sellega seondult, kas olukorras, mis rikkumine on toime pandud suurema hulga inimeste suhtes, ei oma tähtsust asjaolud, et faktiliselt on kõigil neil töötajatel individuaalselt õigus pöörduda töövaidlusorgani poole oma õiguste kaitseks? Lisaks ei selgu eelnõu dokumentidest senini üheselt mõistetavalt, millised olukorrad täpselt seaduse kohaldamisalasse kuuluvad. Seletuskirjas on näitena toodud tööohutuse nõuete rikkumine. Samas puuduvad näited töösuhete rikkumistest, millest teavitamise korral saavad inimesed antud seaduse alusel kaitse. Palume seletuskirja täiendada selgete näidetega olukordadest, millal isikul on võimalik saada töösuhteid reguleerivate normide rikkumise tõttu täiendav kaitse. Eeltooduga seondult soovime rõhutada, et töösuhteid puudutavate rikkumiste kontekstis võib antud eelnõu rikkumisest teavitajale anda ebaõige ettekujutuse sellest, et rikkumisest teavitamisel võetakse teatud meetmeid antud seaduse alusel ja kaasneb täiendav kaitse võrreldes täna kehtiva olukorraga. Ka praegu on võimalik anonüümselt esitada Tööinspeksioonile rikkumiste kohta vihjeid. Tööinspeksioon menetleb rikkumisi oma järelevalvepädevuse piires. Seejuures on töötaja suhtes erinevate survemeetmete rakendamine ka praegu keelatud, näiteks töölepingu seaduse §-st 21 tulenevalt ei tohi tööandja töötaja suhtes rakendada ebasoodsaid meetmeid põhjusel, et töötaja toetub enda õigustele, juhib tähelepanu nende rikkumisele või toetab teist töötajat tema õiguste kaitsel.</p>	
6.	<p>Palusime meie varasema kooskõlastuskirja p-s 1 selgitada ja täpsustada erinevate eluliste näidete abil, kas üks või teine juhtum kuulub arvestades eelnõu § 2 lõike 2 punkti 1 sõnastust eelnõu kohaldamisalasse. Sealhulgas palusime täpsustada näiteks järgmist:</p> <ul style="list-style-type: none"> - kas olukorras, mil töölepingust tuleneva nõudega ei ole veel töövaidlusorgani poole pöördutud, võib kõigist töösuhetest tulenevatest rikkumistest teavitada või tuleb eelnõu mõista viisil, et kui töövaidlusorganil on pädevus 	<p>Antud selgitus. Eelnõu kohaldamisala on kitsendatud ning § 2 lg 1 kohaselt kohaldub seadus ainult Euroopa Liidu õiguse rikkumisest teavitamise korral. Seetõttu on § 2 lg 2 p 1 eelnõust kustutatud.</p>

	<p>konkreetses õigussuhtes tulenevat rikkumist menetleda, ei ole isikul õigust saada kaitset tööalasest rikkumisest teavitaja kaitse seaduse alusel?</p> <ul style="list-style-type: none"> - mis ajahetkest loetakse eelnõu § 2 lõike 2 punkti 1 tähenduses kahepoolne vaidlus alanuks – näiteks kas hetkest, mil üks pool on vaidlust lahendava organi poole pöördunud või mil vaidlust lahendav organ on kinnitanud asja menetlusse võtmise (või on eesmärk välistada kõigi nende rikkumiste menetlemine käesoleva seaduse alusel, mille puhul töövaidlusorganil on pädevus konkreetsest õigussuhtes tulenevat rikkumist menetleda)? <p>Täiendavalt palume selgitust järgmistele küsimustele:</p> <ul style="list-style-type: none"> - kas kahepoolse vaidlusena tuleks mõista ka neid vaidlusi, mille üks osapool on tööandja ja teine osapool näiteks ametiühing või töötajate usaldusisik, kes esindab suuremat hulka töötajaid? - kuidas kohaldub seadus muude võlaõiguslike lepingute puhul ning milliste rikkumiste puhul on näiteks käsundus- või töövõtulepinguga teenust osutaval inimesel võimalik saada täiendav kaitse? <p>Palume seletuskirja täiendada selgitustega nendele küsimustele.</p>	
7.	<p>Eelnõu märkustega arvestamise tabelis on viidatud vastuseks meie märkustele, et teatud juhtudel võib ette tulla paralleelseid menetlusi, mil ühe rikkumisega seotud asjaolusid menetleb töövaidlusorgan ning samal ajal toimub menetlus tööalasest rikkumisest teavitaja kaitse seaduse alusel. Palume seletuskirja täiendada selle selgituse ning asjakohase näitega mõne elulise olukorra kohta, kus paralleelsed menetlused võivad aset leida.</p>	Arvestatud. Seletuskirja on vastavalt täiendatud.
8.	<p>Palume täpsustusi seoses meie varasema kooskõlastuskirja p-ga 2. Tööalasest rikkumisest teavitaja kaitse seaduse § 6 lõige 1 kohaselt on pädev asutus seaduse tähenduses riigiasutus, millel on pädevus teostada rikkumise suhtes järelevalvet või menetleda süütegu. Juhime siiski tähelepanu, et meie arusaamise kohaselt ei pruugi kõigi rikkumisteade menetlemiseks olla pädevat asutust. Näiteks ei teosta Tööinspeksioon riiklikku ja haldusjärelevalvet kogu töölepingu seaduse (TLS) nõuete üle, vaid kitsalt TLS §-s 115 välja toodud sätete nõuete täitmise üle. Kooskõlastuskirjas tõime näitena, et Tööinspeksioon ei teosta järelevalvet TLS § 54 lõike 1 üle, mis näeb töötajatele ette õiguse põhipuhkusele.</p> <p>Mõistame eelnõu sõnastusest ja Teie täiendavatest selgitustest, et kui toodud näite puhul konkreetse töötaja õigusi rikutakse ehk konkreetsele töötajale ei võimaldata põhipuhkust, siis kuivõrd tegemist on kahepoolse vaidlusega, ei kohaldu rikkumisele tööalasest rikkumisest teavitaja kaitse seadus tulenevalt seaduse § 2 lõike 2 punktist 1. Siiski jääb ebaselgeks, milline asutus on pädev nimetatud rikkumist menetlema olukorras, mil teavitus on üldist laadi, näiteks teavitab mõni töötaja asjaolust, et tööandja ei võimalda enamusel või ühelgi töötajatest nõuetekohaselt puhkust kasutada. Palume selgitada,</p>	<p>Mittearvestatud ja lisatud selgitus.</p> <p>Juhul kui rikkumisega tegelemiseks ei ole ette nähtud pädevat asutust, siis on eelduslikult tegemist kahepoolse vaidlusega, mis ei kuulu käesoleva eelnõu kohaldamisalasse ja isikul on võimalus oma õiguste kaitseks pöörduda kohtusse.</p>

	<p>kuidas tuvastada eelnevalt kirjeldatud juhul rikkumise menetlemiseks pädev asutus, kui sätte üle, mille rikkumisest teavitatakse, ükski asutus järelevalvet ei teosta või sellega seotud süütegu ei menetle.</p> <p>Lisaks palume selgitust seoses eelnõu § 10 lõikega 2, mille kohaselt peab asutus, kes on vastu võtnud rikkumisteate, kuid kellel puudub pädevus teate menetlemiseks, teate edastama viivitamata rikkumise menetlemiseks pädevale asutusele. Tulenevalt eelnevas lõigus toodud küsimusest, palume täpsustada, mida peab tegema rikkumisteate menetlemise pädevuseta asutus, kellele rikkumisteade esitatakse, kuid kui teate menetlemiseks pädev asutus puudub (näiteks võtab Tööinspeksioon vastu üldise rikkumisteate sellise TLS-i paragrahvi rikkumise kohta, mille üle Tööinspeksioon järelevalvet ei teosta).</p> <p>Palume seletuskirja täiendada selgitustega eelnevalt toodud küsimustele.</p>	
9.	<p>Juhime tähelepanu, et eelnõu seletuskirjas ei ole tähelepanu pööratud 2022. a 13. aprillil Riigikogus vastu võetud ja 1. juulil 2024 jõustuvale tervishoiuteenuse osutaja kohustusliku vastutuskindlustuse seadusele (TOKVS, RT I, 29.04.2022, 1), mille üheks osaks on ka patsiendiohutuse sätete reguleerimine tervishoiuteenuste korraldamise seaduses (TTKS) koos tervishoiutöötaja kaitse põhimõttega patsiendiohutusjuhtumist raporteerimise korral. Koos tervishoiuteenuse osutaja kohustusliku vastutuskindlustuse seadusega jõustuvad muudatused ka kriminaalmenetluse seadustikus (KrMS), mis on suunatud patsiendiohutuse juhtumitest teavitanud ja neist raporteerinud tervishoiutöötaja kaitsele.</p> <p>TTKS paragrahvi 42 täiendatakse lõigetega 7 ja 8 järgmises sõnastuses: ”(7) Sellise tervishoiutöötaja suhtes, kes on nõuetekohaselt dokumenteerinud patsiendiohutusjuhtumi, millest on teavitatud ka patsiendiohutuse andmekogu pidajat, ei algata korrakaitseorgan esitatud teabe alusel järelevalvemenetlust, samuti ei saa tööandja öelda dokumenteeritud patsiendiohutusjuhtumi alusel töölepingut üles ega teha töölepingu ülesütlemiseks vajalikke ettevalmistavaid toiminguid, välja arvatud järgmistel juhtudel: 1) tervishoiutöötaja tegevuses oli tahtluse tunnuseid; 2) tervishoiutöötaja põhjustas patsiendiohutusjuhtumi alkoholi, narkootilise või psühhotroopse aine või muu joovastava aine tarvitamisest põhjustatud joobeseisundis; 3) tegemist oli tervishoiuteenuse osutamise nõuete või hea kliinilise tava ilmse ja tõsise eiramisega, millega otseselt põhjustati kahju inimese tervisele ja elule. (8) Käesoleva paragrahvi lõikes 7 sätestatud regulatsiooni kohaldatakse ka sellise tervishoiutöötaja suhtes, kellel ei olnud objektiivsetel põhjustel võimalik või otstarbekas esitada teavet enda tegevuse või tegevusetuse kohta, kuid patsiendiohutusjuhtumi kohta on esitanud teabe teine</p>	<p>Teadmiseks võetud ja selgitatud. TTKS-is sätestatud ja 01.07.2024 jõustuv kord patsiendiohutusjuhtumitest raporteerimiseks ei kuulu eelnõu kohaldamisalasse ning jääb eriseaduse reguleerida. Samuti ei kuulu eelnõu kohaldamisalasse viidatud KrMSi muudatus ning eelnõu § 2 lg 2 p 3 kohaselt ei muudeta eelnõuga kriminaalmenetluse seadustikus sätestatud.</p>

	<p>tervishoiutöötaja või tervishoiuteenuse osutaja volitatud kvaliteedi ja ohutuse eest vastutav isik.”</p> <p>Kriminaalmenetluse seadustikku täiendatakse §-ga 205³ järgmises sõnastuses: ”§ 205³. Kriminaalmenetluse lõpetamine tervishoiuteenuse osutamise korral (1) Lisaks käesoleva seadustiku §-s 202 sätestatud alusele võib Riigiprokuratuuri määrusega lõpetada kriminaalmenetluse tervishoiuteenuse osutamise käigus ettevaatamatusest patsiendi 4 surma või raske tervisekahjustuse põhjustanud tervishoiutöötaja suhtes, kui samal ajal on täidetud järgmised kriteeriumid: 1) tervishoiutöötaja on viivitamata esitanud teate patsiendiohutusjuhtumi kohta tervishoiuteenuse osutajale ja Terviseameti peetavale patsiendiohutuse andmekogule, kui see on ette nähtud tervishoiuteenuste korraldamise seaduses; 2) tervishoiutöötaja on tegutsenud registreeritud kutse või eriala piirides; 3) tervishoiutöötaja ei ole põhjustanud ettevaatamatusest patsiendi surma või rasket tervisekahjustust alkoholi, narkootilise või psühhotroopse aine või muu joovastava aine tarvitamisest põhjustatud joobeseisundis. (2) Kui tervishoiutöötajal ei ole objektiivsetel põhjustel võimalik või otstarbekas esitada teadet patsiendiohutusjuhtumi kohta tervishoiuteenuse osutajale ja Terviseameti peetavale patsiendiohutuse andmekogule, võib kriminaalmenetluse käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud alusel ja korras lõpetada ka juhul, kui patsiendiohutusjuhtumi kohta on esitanud teate teine tervishoiutöötaja või tervishoiuteenuse osutaja poolt volitatud kvaliteedi ja ohutuse eest vastutav isik. (3) Kui pärast käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud määruse tegemist ilmnevad asjaolud, mis ei võimalda kriminaalmenetlust lõpetada, võib Riigiprokuratuur oma määrusega menetlust tervishoiutöötaja suhtes uuendada.”.</p> <p>Eeltoodust tulenevalt leiame, et tuleks hinnata eelnõu kooskõla eelpool nimetatud sätetega ning teha vajadusel eelnõus või seletuskirjas vajalikud muudatused või täiendused.</p>	
Siseministeerium		
10.	<p>Märkus 21 mitteametlikult- „Teadmiseks võetud. Seletuskirja on täiendatud viitega selles osas, et lisandub neli uut väärteokoosseisu.“.</p> <p>Seletuskirjas selgitatakse: „Lisaks tuleb arvestada, et eelnõuga lisandub täiendavalt neli väärteokoosseisu, mille menetlemise pädevus on PPA-l ning Kaitsepolitseiametil, mis võib nende asutuste töökoormust vähesel määral tõsta.“. Nelja väärteokoosseisu lisandumisega kaasneb ilmselt vajadus ka täiendada menetlusressursi järele. Palume analüüsida, milline on lisanduv koormus, tööjaotus ning võimalik lisaressursi vajadus.</p>	Arvestatud. Seletuskirja on vastavalt täiendatud.
11.	<p>Seaduse § 8 lõikes 2 määratletakse asutused, kes peaksid teavituskanalid sisse viima.</p>	Teadmiseks võetud. Seaduses on ette nähtud, millistel alustel kohalik

	<p>Osaliselt on piirangud seotud töötajate arvu või omavalitsuspiirkonnas elavate inimeste arvuga.</p> <p>Palume selguse huvides hinnata:</p> <p>1) kas seletuskirja tuleks lisada selgust loov suunis sellest, et omavalitsustele antakse seaduse kehtima hakkamise järel teada, kes konkreetselt saab töötajate arvu või elanike arvu tõttu kohustatud isikuks ning seda monitooritakse riiklikult ja antakse teada. Või alternatiivina tuleks mainida, et omavalitsused ise peavad perioodiliselt hindama enda töötajaskonna ning elanike suurust, et tekkivat uut õiguslikku statuuti asutaks õiguskäulekalt täitma.</p> <p>2) kas selline teavitamiskohustuse ja/või monitoorimiskoormus tekib riigil ka teiste kohustatud isikute valdkonnas, millele osutavad lõike 2 punktid.</p> <p>3) kas riik peaks taustal monitoorima teatud intervalliga uue seadusega tekkivate kohustatud isikute juurde tekkimist või vähenemist ning nendele omakorda sellest teada andmist.</p> <p>Kui riiklikult ei jää kohustatud isikute staatus monitoorida, siis selle kasutuselevõtt ja seaduse täitmine saab olema ebaühtlane ja kaootiline. Parema tulemuse saavutamiseks võiks riik panustada tähelepanu juhtimisele ja nügimisega uue kultuuri loomisele.</p>	<p>omavalitsus ja selle asutused peavad sisemised teavitamiskanalid looma. Seaduse jõustumisel plaanitakse selle rakendamist toetada juhistega.</p>
12.	<p>Seaduse § 8 lõike 5 kohaselt võivad omavalitsusüksused koos ametiasutuste ja ametiasutuste hallatavate asutustega ning eraõiguslikud juriidilised isikud, kus on kuni 249 töötajat, kontserni kuuluvad ettevõtjad ning valitsus- ja riigiasutuste hallatavad asutused asutusesiseseid teavituskanaleid jagada või ühiselt hallata.</p> <p>Palume hinnata, kas sellise võimaluse olemasolul tuleks seletuskirja täiendada ja antud lõikesse lisada vajadus avalikustada vastav kanalite asutuste vaheline jagamine seotud asutuste veebilehtedel, et info oleks avalikult teada ja kättesaadav. Vastasel juhul ei leia kinnises keskkonnas tehtud kokkulepe avalikku tähelepanu, mis omakorda mõjutab rikkumisest teada andmist.</p>	<p>Selgitatud. Eelnõu § 8 lg 5 räägib asutusesisestest teavituskanalist ning seetõttu ei pea selline info olema avalikult kättesaadav, vaid peab olema tehtud teatavaks asutusesiselt.</p>
13.	<p>Seletuskirja lk 9 ülevalt teisel real on trükiviga - sõna „rselt“</p>	<p>Arvestatud. Seletuskirjast on nimetatud trükiviga kustutatud.</p>
Riigikohus		
14.	<p>Täname võimaluse eest avaldada arvamust tööalasest rikkumisest teavitaja kaitse seaduse eelnõu kohta. Riigikohus juhib tähelepanu, et kehtivast õigusest tulenevad kohtu sõltumatuse ning ausa ja korrakohase õigusemõistmise tagamiseks teabe edastamisele piirangud ka teistes kohtumenetluse liikides, mitte ainult kriminaalmenetluses (vt eelnõu § 2 lg 2 p 3), nt nõupidamistoa saladus ja kinnised menetlused (vt ka</p>	<p>Arvestatud. Eelnõu § 2 lg 2 on täiendatud punktiga 7, mille kohaselt käesolevat seadust ei kohaldata kohtute tegevusele õigusemõistmisel, kui see on vastuolus kohtute seaduse §-des 71 ja 72 sätestatuga.</p>

	<p>direktiivi art 3 lg 3 p-d „a“ ja „c“). Neist piirangutest loobumine kätkeks endas märkimisväärseid põhiseaduslikke riske. Seadmata kahtluse alla eelnõu eesmärgi üldiselt, tuleb õigusriigi põhimõttest tulenevalt välistada, et selle jõulisi instrumente võidakse tulevikus kuritarvitada kohtu sisemise otsusprotsessi poliitiliseks kontrolliks ja tundlike (nt lapse osalusel toimuvate) menetluste konfidentsiaalsuse kahjustamiseks.</p> <p>Selleks, et kohtunik saaks mõista õigust sõltumatult ja enda südametunnistuse järgi, k.a EL õigusega seotud küsimustes, peab ta asutusesises suhtluses saama usaldada nii kolleege kui ka teisi juures viibivaid isikuid (ametnikke, praktikante), kartmata, et tema esialgsed seisukohad asja arutamise käigus võivad potentsiaalselt saada teatavaks väljapoole või veelgi enam avalikkusele ning et kohtunik võib nendega seoses langeda uurimise alla (vrd hiljuti Euroopa Kohtu otsus nr C-204/21: Komisjon vs Poola, p-d 125 jj, 198 jj). Tuleb arvestada, et „rikkumine“ on eelnõu §-s 4 määratletud äärmiselt avaralt, hõlmates mitte ainult õigusrikkumisi, vaid ka tegevust ja tegevusetust, mis on vastuolus õigusnormi eesmärgiga. Juhime ka tähelepanu, et kohtuniku puhul ei saa PS §-t 4 ja § 146 lausest 2 tulenevalt olla pädevaks asutuseks täidesaatva riigivõimu asutus ega EL institutsioon, organ või asutus (vrd § 6). Seepärast paneme ette välistada eelnõu kohaldamine kohtute tegevusele õigustumõistmisel ning lahendada kõnealused küsimused kohtutes KS § 45 alusel toimuva järelevalve raames, täpsustades vajadusel vastavaid norme.</p> <p>Alternatiiv: täiendada eelnõu § 2 lg 2 uue punktiga: „kohtutes, kui see on vastuolus kohtukorraldust või kohtumenetlust reguleeriva seadusega;“.</p>	
Eesti Pangaliit		
15.	<p>§ 21 kohaselt karistatakse teadvalt ebaõige teavitamise eest rahatrahviga kuni 300 trahviühikut, kui puudub KarS §-s 319 sätestatud süüteokoosseis. KarS § 319 koosseisu oluliseks tunnuseks on teadvalt vale kaebuse esitamine kuriteo toimepanemise kohta. Samas hõlmab § 4 (1) sätestatud rikkumise mõiste ka tegevusi ja tegevusetusi, mis ei vasta kuriteo tunnustele. Kusjuures kuriteo tunnustele vastavad üksnes vähesed tegevused ja tegevusetused, mille puhul on kohane rakendada rikkumisest teavitaja kaitse seadust. Ehk paljud tegevused ja tegevusetused, mille kohta teavitus esitatakse, ei vasta kuriteo tunnustele. See tähendab, et sisuliselt on välistatud KarS § 319 sätestatud karistuste kohaldamine teadvalt ebaõige teavitamise eest. Eelkõige muutub see oluliseks üldsusele teadvalt ebaõige avalikustamise korral. Üldsusele teadvalt ebaõige avalikustamine võib oluliselt kahjustada turu korrapärast toimimist ning põhjustada kahju, mille hüvitamine ei ole füüsilisele isikule jõukohane. Seetõttu on oluline, et keeldu tagab heidutav karistus. Rahatrahv kuni 300 trahviühikut ei ole potentsiaalseid tagajärgi arvestades tõhus, proportsionaalne ega hoiatav. Omakorda tuleneb siit, et</p>	<p>Mittearvestatud. Nagu seisukohas on välja toodud, siis KarS § 319 kohaldub, kui teadvalt esitatakse valekaebus kuriteo kohta. Selgitame, et KarS §-s 319 sätestatud kuriteokoosseisuga kaitstavaks õigushüveks on õigusemõistmine ja isiku, kelle suhtes on valekaebus esitatud, kaitsmine kriminaalmenetluslike abinõude eest. Kuna kriminaalmenetlus piirab menetlusega kokku puutuvate isikute õigusi ja vabadusi kõige intensiivsemalt, on nendesse õigustesse ja vabadustesse põhjendamatult sekkumine valekaebuse esitamise tõttu kriminaliseeritud. Kui valekaebuse esitamine ei kujuta endast kuriteoteadet, on eelnõu koostamisel põhjendatud isiku valeteate teadvalt esitamise eest karistamine väärteokorras. Toome</p>

	<p>teadvalt ebaõige teavitamise eest § 21 ettenähtud karistus ei vasta EL direktiivi 2019/1937 nõuetele.</p> <p>Arvestades, et tegemist on karistusega teadvalt ebaõige teavitamise eest, mille puhul teavitaja tahtlikult avaldab ebaõigeid andmeid vähemalt pidades võimalikuks negatiivsete tagajärgede saabumist, on põhjendatud KarS §-s 319 sätestatud karistuste kohaldamine teadvalt ebaõige teavitamise eest. Alternatiivina on tõhusaks ja hoiatavaks karistuseks näiteks määruses 596/2014 sätestatud karistused. Ka EL määruses 596/2014 sätestatud karistuste eesmärk on tagada turu korrapärane toimimine, mida ebaõige avalikustamine võib oluliselt kahjustada. Teeme ettepaneku eristada teadvalt ebaõige teavitamise koosseise (asutusesisene, asutuseväline, üldsusele avalikustamine) ning sätestada rikkumise potentsiaalset mõju ja karistuse üld- ja eripreventiivset eesmärki arvestavad tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad karistused, sh üldsusele teadvalt ebaõige avalikustamise korral.</p>	<p>välja, et kui teadlikult ebaõige teavituse tõttu on kolmandale isikule tekitatud kahju, on kolmandal isikul võimalik nõuda kahju hüvitamist sõltumata sellest, kas valetate esitamine on karistatav kuriteo- või väärteokorras.</p>
Finantsinspeksioon		
16.	<p>Eelnõu § 11 lõike 3 kohaselt, tuleb rikkumisest teavitajale anda eelnõu § 11 lõikes 2 sätestatud tagasisidet viisil, mis arvestab konfidentsiaalse teabe puhul eriseadustes sätestatud. Samas nähtub, et konfidentsiaalse teabe kaitse säte ei laiene eelnõu § 11 lõikes 4 nimetatud tagasiside osas. Finantsinspeksiooni hinnangul tuleks eelnõu praegust sõnastust muuta viisil, et lõikes 3 sätestatud erand konfidentsiaalse teabe avalikustamise osas laieneks nii eelnõu § 11 lõike 2 kui ka lõikes 4 sätestatud tagasiside andmisele.</p>	<p>Arvestatud. Eelnõu § 11 lg 3 ja seletuskirja on vastavalt täiendatud.</p>
17.	<p>Finantsinspeksioon on lisaks ülaloodule esitanud justiitsministeeriumile täiendavad kommentaarid eelnõu ettevalmistamise käigus.</p>	<p>Teadmiseks võetud.</p>
Eesti Kaubandus-Tööstuskoda		
18.	<p>Kaitse pahatahtliku teavitamise eest (eelnõu § 5 lg 2, § 21)</p> <p>Kaubanduskoja hinnangul on eelnõu üheks võimalikuks negatiivseks mõjuks see, et inimesed võivad hakata esitama pahatahtlikke, põhjendamatuid ja kuritahtlikke teateid. Sellise tegevusega võib teatud juhtudel kaasneda ettevõtjale väga suur kahju. Seetõttu peame äärmiselt oluliseks, et sellise riski maandamiseks kehtiks vajalikud meetmed. Toetame Eelnõu § 5 lg 2 sõnastust, mille kohaselt on keelatud teadvalt ebaõige rikkumisteate esitamine. Peame igati vajalikuks ka eelnõu §-i 21, mille kohaselt teadvalt ebaõige teavitamise eest karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut, kui puudub karistusseadustiku §-s 319 sätestatud süüteo koosseis. Kindlasti on üheks kaitsemeetmeks ka see, et kui rikkumisest teavitaja esitab teadvalt valekaebuse kuriteo toimepanemise kohta, vastutab ta KarS § 319 kohaselt kuriteo toimepanemise eest. Samas me pole veendunud, et eelnevalt nimetatud kaitsemeetmed on piisavad pahatahtlike ja põhjendamatute teadete ärahoidmiseks. Seda eriti olukorras, kus sellise teate edastamisega võib</p>	<p>Teadmiseks võetud ja selgitatud. Teiste riikide kogemus ja mõjuhinnangud on näidanud, et tööalasest rikkumisest teavitajate kaitse regulatsiooni kehtestamisega ei ole kaasnenud ülemäärast valekaebuste esitamist.</p>

	<p>kaasneda väga suur kahju, kuid tegemist pole KarS §-s 319 sätestatud valekaebusega.</p> <p>Kaubanduskoja ettepanek:</p> <p>Palume Justiitsministeeriumil veelkord mõelda, kas ja milliseid täiendavaid meetmeid oleks võimalik eelnõus välja tuua pahatahtlike ja põhjendamatute teadete ärahoidmiseks.</p>	
19.	<p>Asutusesiseste teavituskanalite jagamine või ühiselt haldamine (eelnõu § 8 lg 5)</p> <p>Eelnõu § 8 lg 5 kohaselt on eraõiguslikel juriidilistel isikutel, kus on kuni 249 töötajat, ja kontserni kuuluvatel ettevõtjatel lubatud jagada või ühiselt hallata asutusesiseseid teavituskanaleid.</p> <p>Kaubanduskoda peab väga positiivseks, et Justiitsministeerium on võtnud arvesse meie varasemat ettepanekut ning lubab ka kontserni kuuluvatel ettevõtjatel jagada või ühiselt hallata asutusesiseseid teavituskanaleid. Selline lahendus võimaldab kontsernidel jätkata täna levinud praktikat, kus teatud tugiteenuste pakkumine toimub grupiüleselt. Ühest küljest võib selline lahendus olla kuluefektiivsem, kuid teisest küljest võib kontserniülese teavituskanali loomine teatud olukordades aidata paremini tagada ka teavitaja kaitset. See võib olla nii näiteks olukorras, kus töölase tegevusega teatavaks saanud rikkumine on seotud ettevõtte juhiga, kus teavitaja töötab. Sellises olukorras on parem lahendus kontserniülene, mitte ettevõttesisene teavituskanal.</p> <p>Lisaks peame oluliseks, et lubatud oleks ka lahendus, kus kontserniülene teavituskanal võib asuda ka välisriigis, kuid selle teavituskanali puhul on tagatud muud eelnõust tulenevad nõuded.</p> <p>Koja ettepanek ja küsimus:</p> <p>Palume eelnõu § 8 lg 5 sõnastust mitte muuta ja jätta ka kontserni kuuluvatele ettevõtjatele võimalus jagada või ühiselt hallata asutusesiseseid teavituskanaleid. Kas saame eelnõust ja seletuskirjast õigesti aru, et kontserniülene teavituskanal võib asuda ka välisriigis, kui on täidetud eelnõust tulenevad nõuded seoses teavituskanaliga?</p>	<p>Teadmiseks võetud ja selgitatud. Teavituskanal saab asuda välisriigis juhul, kui see vastab käesolevas eelnõus sätestatud nõuetele.</p>
20.	<p>Rikkumisest teavitaja kaitse saamise tingimused (§ 13)</p> <p>Eelnõu § 13 kohaselt saab rikkumisest teavitaja kaitse, kui:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) teavitajal on rikkumisest teavitamise ajal põhjendatud alus arvata, et rikkumist on vahetult alustatud või see on lõpule viidud ja rikkumine kuulub käesoleva seaduse kohaldamisalasse ja 2) rikkumisest teavitamine oli asutusesisene, asutuseväline või üldsusele avalikustamine vastavalt käesolevas seaduses sätestatule. <p>Hetkel jääb ebaselgeks, kas ja millise kaitse saab rikkumisest teavitaja olukorras, kus ta annab rikkumisest teada asutusesisese ja/või asutusevälise teavituskanali kaudu eelnõus ette nähtud korras ja täidetud on rikkumisest teavitaja kaitse saamise tingimused ning</p>	<p>Arvestatud. Eelnõu § 12 seletuskirja on vastavalt täiendatud.</p>

	<p>lisaks annab teavitaja rikkumisest teada ka üldsusele avalikustamise kaudu, kuid ta ei täida eelnõu §-st 12 tulenevaid kaitse saamise eeldusi. Sellises olukorras on teavitajal justkui kaitse asutusesisese ja/või asutusevälise teavituskanali kaudu edastatud teabe osas, kuid puudub kaitse üldsusele esitatud teabe osas. Seega tekib küsimus, kas ja millise kaitse saab sellises olukorras rikkumisest teavitaja. Näiteks kui tööandjal ei ole sellises olukorras lubatud rakendada sunnimeetmeid asutusesisese ja asutusevälise teavitamise puhul, siis kas pärast üldsuse teavitamist on lubatud rakendada sunnimeetmeid.</p> <p>Kaubanduskoja ettepanek:</p> <p>Palume eelnõu seletuskirjas selgitada, kas ja millises ulatuses saab tööalasest rikkumisest teavitaja kaitse, kui ta kasutab eelnõu kohaselt asutusesisest ja/või asutusevälist teavituskanalit ja saab seega kaitse, kuid annab seejärel rikkumisest teada avalikkusele, kuid ta ei täida eelnõu §-s 12 sätestatud kaitse saamise tingimusi.</p>	
Eesti Advokatuur (äriõiguse komisjon)		
21.	<p>Esmalt sooviksime avaldada nõrdimust, et Eesti ei ole endiselt suutnud Euroopa Liidu direktiivi üle võtta ning et Euroopa Komisjon on Eesti suhtes algatanud juba menetluse Euroopa Liidu Kohtus.</p>	Teadmiseks võetud.
22.	<p>Kontsernikanalid välismaal</p> <p>Tööalasest rikkumisest teavitaja kaitse seaduse eelnõu § 8 lg 5 sätestab, et omavalitsusüksused koos ametiasutuste ja ametiasutuste hallatavate asutustega ning eraõiguslikud juriidilised isikud, kus on kuni 249 töötajat, kontserni kuuluvad ettevõtjad ning valitsus- ja riigiasutuste hallatavad asutused võivad asutusesiseseid teavituskanaleid jagada või ühiselt hallata. Nõustume, et eelnevalt nimetatud juhtudel on hea lasta asutusesiseseid teavituskanaleid jagada. Mis aga puudutab kontserni kuuluvaid ettevõtjaid, siis peab ühine asutusesisene teavituskanal asuma eelnõu kohaselt Eestis, nii et reaalsuses on ühine kanal lubatud ainult Eesti kontsernidele.</p> <p>Teeme ettepaneku lubada kontsernipõhiselt ühtset asutusesisest teavituskanalit ka välismaal või vähemalt juhul kui vastav kanal asub Euroopa Liidus. See võimaldaks terves kontsernis rakendada ühtset rikkumisest teavitamise poliitikat ja korda ning oleks kontsernidele kulutõhusam ning annaks parema kaitse ka teavitajale.</p>	Teadmiseks võetud ja selgitatud. Teavituskanal saab asuda välisriigis juhul, kui see vastab käesolevas eelnõus sätestatud nõuetele
23.	<p>Rikkumisega seotud info jõudmine rikkujani</p> <p>Tööalasest rikkumisest teavitaja kaitse seaduse eelnõu § 14 sätestab rikkumisest teavitaja konfidentsiaalsuse tagamise. Hetkel ei näe seaduseelnõu aga ette, kuidas tagada, et rikkumisteade ning selle seonduv informatsioon ei jõuaks rikkujani. See on eelkõige probleemiks juhtumite korral, kus rikkumise on pannud toime näiteks keegi juhtkonnast, sest sellisel juhul on suurem võimalus, et informatsioon rikkumisest võib nendeni jõuda. See võib aga mõjutada isikut mitte</p>	Selgitatud. Kirjeldatud juhul on teavitajal võimalik koheselt pöörduda välise teavituskanali poole. Anonüümseid teavitusi võib vastu võtta, kuid eelnõu kohaselt on võimalik ka nende vastuvõtmisest keelduda.

	<p>rikkumisest teavitama ning omab negatiivset mõju rikkumisest teavitaja konfidentsiaalsusele.</p> <p>Teeme ettepaneku luua vähemalt juhend või tuua seletuskirjas välja viise, kuidas tagada, et informatsioon ei jõuaks rikkujani ning millised meetmed seda riski vähendaksid.</p> <p>Antud teemaga seondub ka anonüümse teavitaja teavituste võimaldamata jätmise eelnõus. Reeglina on ühingud ise väga huvitatud rikkumistest teada saamisest ja kui rikkumisest ei teavitata seetõttu, et kardetakse, et teavitaja ei jää anonüümseks, siis on sellest pigem rohkem kahju kui kasu.</p>	
24.	<p>Ühtse keskse asutuse puudumine</p> <p>Hetkel ei näe seaduseelnõu ette ühelegi asutusele alluvuse andmist, kes kontrolliks, kas ja kuidas tööalasest rikkumisest teavitaja kaitse seadust rakendatakse. Teeme ettepaneku anda kindlale asutusele vastav alluvus, kuivõrd muidu ei ole tagatud seaduse rakendamine ega kontroll meetmete üle. Lisaks puudub teavitajal sellisel juhul kindlustunne, kas asutusesiselt loodud süsteem on piisav ning kas tegelikkuses on tagatud ka teavitaja kaitse. Seega on oluline, et oleks asutus, kelle poole ettevõtjad ja teavitajad saaksid pöörduda probleemide korral.</p>	<p>Selgitatud. Eelnõu kohaselt tegeleb välise teavituskanalina selline asutus, kellel on ka pädevus rikkumisega tegelemiseks. Läti kogemus on näidanud, et keskne asutus täidab üksnes postkasti rolli ning sisuline lisaväärtus puudub. Eelnõu koostamisele eelnes seaduse väljatöötamiskavatsus (VTK), kus seda küsimust käsitleti ning VTK-le antud tagasisides ei peetud keskasutuse loomist mõistlikuks.</p>
Eesti Advokatuur (tööõiguse komisjon)		
25.	<p>Lepingu ülesütlemine rikkumise korral</p> <p>TLS § 109 lg 1 näeb ette, et kui kohus või töövaidluskomisjon lõpetab töölepingu TLS § 107 lg 2 nimetatud juhul, maksab tööandja töötajale hüvitist töötaja kolme kuu keskmise töötasu ulatuses. Näeme, et tööalasest rikkumisest teavitaja puhul on tegemist isikuga, kellel on rikkumisest teavitamisel suurem risk, et temaga tööleping lõpetatakse ja teda tuleks kohelda teisiti kui mistahes muude töölepingu lõpetamise juhtudel vastavaid töötajaid.</p> <p>Teeme ettepaneku ette näha suurem hüvitis kui tavaolukorras, kui tööalasest rikkumistest teavitajaga lõpetatakse tööleping põhjusel, et ta teavitas rikkumisest. TLS § 109 lg 2 kohaselt maksab tööandja teatud isikutele, kellel on seaduse alusel antud suurem kaitse, hüvitist töötaja 12 kuu keskmise töötasu ulatuses. Soovitame laiendada lõikes 2 nimetatud isikute ringi nii, et ka teavitaja saaks kõrgema hüvitise kui kohus või töövaidlusorgan tuvastab, et tööleping öeldi üles teavitamise tõttu. Teavitajat võiks seega kohelda sarnaselt töötajate esindajaga, kellele on samuti ette nähtud suurem hüvitis. Tööalasest rikkumisest teavitaja puhul võiks ette näha hüvitise 6–12 kuu keskmise töötasu ulatuses. Suurema hüvitise korral annaks see teavitajale parema kaitse ning hoiaks ära ettevõtjate hoolimatu suhtumise teavitaja kaitsesse. Analoogete muudatuse soovitame teha ka ametnike õigusvastaselt teenistusest vabastamise puhul ATS § 105 lg-s 2.</p> <p>Lisaks sellele soovitame kaaluda kõrgema hüvitise ette nägemist juhiks kui tööandja ei esita mistahes</p>	<p>Võetud teadmiseks ja selgitame</p> <p>Eelnõu eesmärk ongi teavitaja kaitsmine survemeetmete eest ning pakutud täiendavad hüvitised ei ole eelnõu koostamisel ega ka teavitaja kaitse direktiivis peetud vajalikuks.</p>

	<p>olukordades põhjust töölepingu ülesütleamiseks. See võimaldaks tööandjatel öelda lepinguid üles ka olukorras, kus selleks ei ole seaduses toodud alust ning väldiks tarbetuid vaidlusi, kus reeglina peab kohtusse pöörduma töötaja. See lahendus oleks paindlik tööandjatele aga, samas tagades töötajale piisavalt suure hüvitise ja kaitse.</p>	
Eesti Linnade ja Valdade Liit		
26.	<p>Teavituskanali loomine omavalitsuseüksuses</p> <p>Seaduse eelnõu § 8 lg 2 punkti 2 kohaselt on asutusesiseste teavituskanalite loomise kohustus omavalitsuse üksuse ametiasutusel või ametiasutuse hallataval asutusel, kus on 50 või enam teenistujat, või kohalikul omavalitsusel, kus elab 10 000 või enam elaniku.</p> <p>Ebaselgeks jääb, kuidas tuleb nimetatud sätet mõista. Kas juhul, kui kohaliku omavalitsuse üksuses on üle 10 000 elaniku, tuleks luua keskne teavituskanal ja kohaliku omavalitsuse asutustel (üle 50 teenistujaga) puudub kohustus eraldi oma asutusesisene teavituskanal luua?</p> <p>Või kui kohaliku omavalitsuse üksuses on üle 10 000 elaniku, on keskne teavituskanal asutuste jaoks, kus on alla 50 teenistuja ning eraldi tuleks luua ikkagi üle 50 teenistujaga asutustel oma sisemine teavituskanal? Või on mõeldud midagi muud?</p> <p>Leiame, et vajalik on täiendavalt selgitada ja vajadusel täpsustada antud sätet, et oleks selgelt määratletud kohustatud subjektid ja kohustuse ulatus (vt ka p 1.2.).</p>	<p>Selgitatud. Kui üks nimetatud tingimustest on täidetud, tuleb luua sisemine teavituskanal.</p>
27.	<p>Eelnõust koos seletuskirja selgitustega tuleneb, et kohalikul omavalitsusel ei ole võimalik valida sobiv korraldus, sh luua oma ametiasutuste ja hallatavate asutuste jaoks ühtne teavituskanal. Arvestades kohaliku omavalitsuse enesekorraldusõigust, võib teatud juhtudel olla proportsionaalne ja mõistlik luua kohalikus omavalitsuses üks teavituskanal, arvestades kohalike omavalitsuste erisusi ning kulude kokkuhoiu eesmärki teavituskanali haldamisel ja rikkumistega tegelemisel.</p> <p>Seaduse eelnõu aluseks oleva direktiivi kohaselt on termin „asutusesisene teavitamine“ rikkumise kohta suuliselt või kirjalikult teabe andmine era- või avaliku sektori juriidilise isiku sees. Tsiviilseadustiku üldosa seaduse § 25 lg 2 kohaselt on kohaliku omavalitsuse üksus avalikõiguslik juriidiline isik.</p> <p>Näiteks Tallinna linn on mõelnud lahenduse peale, mille puhul luuakse üks sisemine teavituskanal, mis hõlmaks kõiki linna ametiasutusi ja hallatavaid asutusi. Teateid hakkaks menetlema spetsiaalselt selleks loodav struktuuriüksus või ostetaks vastavat teenust sisse.</p> <p>Sellise lahenduse puhul on halduskoormus ning kanali loomise ja haldamise kulud väiksemad,</p>	<p>Mittearvestatud ja selgitatud. Eelnõus on täiendatud § 6 lg 1 selliselt, et pädevaks asutuseks käesoleva seaduse tähenduses võib olla kas riigiasutus või kohaliku omavalitsuse üksus asutus, kuna teatud juhtudel võib kohalik omavalitsus on teatud juhtudel oma hallatavatele asutustele väliseks teavituskanaliks.</p>

	<p>samas on kanal usaldusväärsem ja teadete menetlemine professionaalsem. Teavitaja tunneb end rohkem kaitstuna, kui teadet menetleb sõltumatu osapool. Samuti annaks selline lahendus kindluse, et teavitus ei jää asutuses nõ lausahtlisse. Selgituseks, et Tallinna linna organisatsioonis on lisaks Tallinna Linnavolikogu Kantsleile 19 ametiasutust ja 45 ametiasutuste hallatavat asutust. Kusjuures mitte kõikides linna ametiasutustes ei ole 50 töötajat. Ametiasutuste hallatavate asutuste puhul jääb töötajate arv enamasti alla 50. Eesmärki ei täida ega ole otstarbekas lahendus, mille puhul sisemise teavituskanali loovad ainult need linna organisatsiooni kuuluvad asutused, kus on üle 50 töötaja. Samas ei ole väikese töötajate arvuga hallatavad asutused ise suutelised teavituskanalit haldama ja teavitusi menetlema. Ebamõistlik oleks ka erineva tegevusvaldkonnaga ametiasutusi ja hallatavaid asutusi jagada kunstlikult moodustatud gruppidesse, kes looksid ühe teavituskanali mitme asutuse peale. Arvestades eeltoodut, on ettepanek sätestada ühe võimalusena eelnõu §-s 8 selgelt kohaliku omavalitsuse üksuse õigus luua üks sisemine teavituskanal kogu omavalitsusüksusele, mis hõlmaks kõiki kohaliku omavalitsuse ametiasutusi ja hallatavaid asutusi.</p>	
28.	<p>Teavituskanali loomine kohaliku omavalitsuse ainuosaluslega äriühingutes ja kohaliku omavalitsuse ainuasutatud sihtasutustes</p> <p>Eelnõu § 8 lg 5 kohaselt, omavalitsusüksused koos ametiasutuste ja ametiasutuste hallatavate asutustega ning eraõiguslikud juriidilised isikud, kus on kuni 249 töötajat, kontserni kuuluvad ettevõtjad ning valitsus- ja riigiasutuste hallatavad asutused võivad asutusesiseseid teavituskanaleid jagada või ühiselt hallata. Seletuskirja kohaselt saavad kohalikud omavalitsused neid kanaleid omavahel jagada ning ei saa ühiseid kanaleid luua erasektoriga.</p> <p>Samas kohalik omavalitsus võib olla ainuosanik äriühingus või ainuasutaja sihtasutuse puhul ning soovida hõlmata kohaliku omavalitsuse ühtse sisemise teavituskanaliga võimalike rikkumiste puhul ka kõik need juriidilised isikud, milles kohalik omavalitsus on ainuosanik või ainuasutaja.</p> <p>Rahandusministeeriumi, Justiitsministeeriumi ja teiste partnerite koostöös 2018. aastal valminud juhend „Sisekontroll ja korruptsiooni ennetamine kohalikus omavalitsuses” näeb soovitusliku regulatsioonina ette kehtestada ametiasutusega sarnased huvide konflikti vältimise korrad ja nõuded ka kohaliku omavalitsuse valitseva mõjuga äriühingutes, sihtasutustes ja mittetulundusühingutes. Analoogiliselt võiks tagada rikkumisest teavitamise võimalus kohaliku omavalitsuse ühtse teavituskanali kaudu ka omavalitsuse ainuosaluslega äriühingutele ja ainuasutatud sihtasutustele.</p>	<p>Mittearvestatud ja selgitatud. Eelnõus on täiendatud § 6 lg 1 selliselt, et pädevaks asutuseks käesoleva seaduse tähenduses võib olla kas riigiasutus või kohaliku omavalitsuse üksuse asutus, kuna teatud juhtudel võib kohalik omavalitsus on teatud juhtudel oma kohalikule omavalitsusele kuuluvale äriühingule või sihtasutusele väliseks teavituskanaliks.</p>

	<p>Ettepanek on sätestada seaduses nimetatud võimalus ja selleks muuta eelnõu § 8 lg 5 selliselt, et kohaliku omavalitsusüksuse loodud ühtset sisemist teavituskanalit oleks õigus kasutada ka kohaliku omavalitsuse ainuosalusega äriühingute ja kohaliku omavalitsuse ainuasutatud sihtasutuste töötajatel.</p>	
29.	<p>Teabele juurdepääsupiirang</p> <p>Teeme ettepaneku täiendada eelnõu § 13 lõikega 3 järgmises sõnastuses: „Rikkumisteade, kui selle sisu võimaldab teavitaja tuvastamist, ja teavitaja andmed on juurdepääsupiiranguga teave.“</p> <p>Juhime tähelepanu, et konkreetse valdkonna puhul on AvTS-st keeruline leida sobivaid aluseid juurdepääsu piiramiseks. Kui töötaja või ametnik teavitab tööalasest rikkumisest, siis ei kohaldu teavituse sisule, kui selles on kirjeldus juhtimisvigade kohta või asutuse või ametniku mainet kahjustav teave, eraelu puutumatuse alus (vt AvTS § 36 lg 1 p 5 ja 6). Mõõname, et eraelu kaitseks on võimalik kasutada AvTS § 35 lg 1 p 12, sest töökiusamise ohvriks sattumise ja töösuhte lõpetamine rikkumise teavitamise tõttu, võib kannatanu eraelu oluliselt kahjustada saada. Lisaks võib teavitaja kohta käiva teabe avalikuks saamine mõjutada inimese võimalusi tööturul. Samas on AvTSis ka põhimõte, et kui esitatakse teabenõue, siis peab teabevaldaja väljastama teabe, millele piirangud ei laiene. Kui teavitaja andmete kinnikatmisel on muu teave üksnes selline, mis kahjustab asutuse mainet, kirjeldab juhtimisvigu või vastab muudele AvTS § 36 lg 1 p 5 ja 6 tunnustele, siis peab kehtiva seaduse alusel teabe väljastama hiljemalt hetkest, mil teabe õigsus on kinnitust leidnud. Samal põhimõttel on AvTS § 35 lg 1 täiendatud lõikega 182 milles tunnistatakse juurdepääsupiiranguga teabeks isikuandmete rikkumiste teavitused. Järgneva menetluse kohta saab teavet üldistel AvTS alustel, kuid teade ise on asutusesiseseks kasutamiseks tervikuna.</p> <p>Tulenevalt eeltoodust ja sellest, et seadus on suunatud nii teabevaldajatele, kui erasektorile, mille asutused ei ole selle teabe osas teabevaldajad, palume täiendada AvTS § 35 uue juurdepääsupiirangu alusega nii nagu seda on tehtud IKÜM rikkumisteade kohta. Avalikule teabele võib juurdepääsu piirata üksnes seaduse alusel. Juhul, kui eelnõu koostajatel on selge arusaam, millised juurdepääsupiirangu alused konkreetsel juhul teabele tervikuna kohalduvad, siis on ettepanek need vähemalt seletuskirja tasandil välja tuua.</p>	<p>Mittearvestatud. Oleme jätkuvalt seisukohal, et AvTS-is on piisavalt aluseid selleks, et vajadusel andmetele juurdepääsu piirata. Seetõttu ei pea me RHS-i pakutud kujul selles eelnõus täiendamist vajalikuks.</p>
30.	<p>Andmete töötleja</p> <p>Teeme ettepaneku asendada eelnõu § 15 lõikes 2 „vastutav töötleja“ sõnadega „andmete töötleja“.</p> <p>Selgitame, et rikkumistest teavitamise infosüsteemi loomine võib tähendada ka arendaja kaasamist. Sõltuvalt arendaja ülesannetest võib, kuid ei pruugi, ta olla volitatud töötleja (volitatud töötleja peab vastama isikuandmete kaitse üldmääruses toodud tunnustele). Arendustööde käigus on paratamatu, et arendaja näeb ka</p>	<p>Mittearvestatud. Eelnõu § 15 lõike 2 eesmärgiks on tagada tööalasest rikkumisest teavitaja kaitse läbi isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 23, andes õiguse piirata teatud juhtudel vastutava töötleja kohustuste ja andmesubjekti õiguste ulatust. Vastutuse põhimõte on suunatud otse vastutavale töötlejale. Kaasvastutavad</p>

	<p>infosüsteemi sisu. Loomulikult on võimalik ka arenduslepingutesse lisada isikuandmete kaitse tingimused (mida on ka tehtud), kuigi praktikas on mitmeid vaidlusi, kuivõrd saab üks vastutav töötaja teisele vastutavale töötajale isikuandmete töötlemisega seotud kohustusi lepinguga panna. Laiem mõistekasutus kataks kaasvastutava töötajaga ja teise vastutava töötajaga seonduvad andmetöötluse riskid. Samas nõustume, et see on võimalik katta ka lepingutes.</p>	<p>töötajad lepivad andmesubjektile läbipaistval viisil kokku vastavad vastutusvaldkonnad kohustuste täitmisel, volitatud töötaja peab isikuandmeid töötleva lepingu või muu õigusakti alusel, mis on kirjalik (mh elektrooniline) ja siduv. Muudatusettepanekus väljapakutud laiem ja üldmäärusest erinev mõistekasutus ei võimalda andmesubjektidel arusaadaval viisil mõista oma isikuandmete töötlemisega seonduvat ning isiku võimalused oma õiguste teostamiseks võivad saada takistatud.</p>
31.	<p>Lisame, et asutusesisese teavituskanali loomise kohustus nõuab nii personaliressurssi kui ka tehnilise võimekuse loomist. Kulutused tekivad samuti koolitustega.</p> <p>Arvestades seaduse rakendamisega kaasnevaid kulusi, juhime tähelepanu, et vastavalt Vabariigi Valitsuse 22.12.2011 määruse nr 180 „Hea õigusloome ja normitehnika eeskiri“ §-le 7 lg 2 tuleb kohaliku omavalitsuse üksusele lisakulude sätestamisel eelnõu koostamisel kavandada nimetatud lisakulude katteallikad.</p>	<p>Võetud teadmiseks ja seletuskirja täiendatud. Eelnõuga ei kaasne kohalikele omavalitsusele olulist lisaressursi vajadust. Kasutades olemasolevat infrastruktuuri, on kulutused minimaalsed, mistõttu ei ole lisakulude katteallika väljatoomine vajalik, sest neid ei pruugi tulla, kui sisemiseks teavituskanaliks on e-post, andmete hoidmiseks kasutatakse olemasolevaid võimalusi ning võimalike rikkumistega tegeleb olemasolev töötaja. Samuti ei saa prognoosida rohket teavituste tegemist, mistõttu sellest tulenev töökoormuse tõus on eelduslikult minimaalne.</p>
Eesti Väike- ja Keskmiste Ettevõtjate Assotsiatsioon		
32.	<p>EVEA on jätkuvalt seisukohal, et kooskõlastusringile saadetud eelnõu on esitatud kujul ebamõistlik ja ebaproportsionaalne. Oleme esitanud samasisulised arvamused juba 2021. aastal Justiitsministeeriumile kaasamisprotsessis ja Riigikogule 2022. aasta alguses.</p> <p>Eelnõul on tuntav mõju majandusele, kuna see puudutab erasektori üle 50 töötajaga organisatsioone. Teavituskanalite sisseseadmine, samuti kõik muud regulatsioonid, s.t. asutusevälise teavituskanali kaudu teavitamine või eelnõus sätestatud tingimustel üldsusele avalikustamine, toovad märkimisväärset kulu ning halduskoormust väiksematele organisatsioonidele.</p> <p>Loodetava eesmärgi (luua raamistik tööalases kontekstis teada saadud rikkumisteadete vastuvõtmiseks, menetlemiseks ning teavitaja kaitsmiseks) asemel saame regulatsiooni, mis on tasakaalust väljas. Olulistest rikkumistest teavitamiseks puudub kindlus, et kõik loodud teavituskanalid tagavad lubatud kaitse. Seaduse kohaldamiseks on vaja tagada usalduse tekkimine, et lubatud kaitse ka tegelikkuses töötab. Seadusega ettenähtud sanktsioonid üksinda sellist usaldust ei loo.</p>	<p>Teadmiseks võetud.</p>

<p>Teiselt poolt on aga vaja välistada pahatahtlikud pealekaebamised, mille tuvastamine ja menetlemine on keeruline, kuna kaebajale tuleb tagada kaitse senikaua, kuni tema suhtes ei ole teadvalt ebaõige rikkumisteate esitamise eest väärteomenetlust algatatud ja teda selles teos süüdi mõistetud. Seeläbi annab sellise sõnastusega seadus tulevikus tööandjatele ja sisutute kaebustega ülekoormatud ametnikele ning järelevalveametnikele ebamõistlikku lisatööd.</p> <p>Eelnõus ei ole selge, kust algavad sellised rikkumised, millest teavitamist on tegelikult vajalikuks peetud. Eelnõu kohaselt laieneb teavitajale kaitse igast õigusrikkumisest, samuti õigusnormi eesmärgiga vastuolus olevast tegevusest või tegevusetusest teavitamisel. Parema selguse jaoks ongi direktiivis 2019/1937 sätestatud EL õiguse valdkonnad, mille puhul peavad olema tagatud direktiivis sätestatud rikkumisest teavitamise minimumstandardid. Ja kuigi direktiiv ei piira liikmesriikide võimalust rakendada seda laiemalt, toob laiendamine kaasa eelnimetatud ebaselguse, mis ei aita kaasa usalduse tekkimisele kaitse toimimise osas. Seepärast ongi direktiiv 2019/1937 selgelt suunatud avaliku huvi tõsiselt kahjustavate Euroopa Liidu õiguse rikkumiste ennetamisele ja avastamisele.</p> <p>Usalduse saavutamisele ei aita kaasa ka nõue, kui kinnitus rikkumisteate kättesaamise kohta tuleb saata rikkumisest teavitajale seitsme päeva jooksul pärast teate kättesaamist. Selline kinnitus tuleks saata viivitamatult, kui see ei ole ebamõistlikult koormav. Direktiivi sõnastus ei tohiks takistada kiirema teavitamise nõude kehtestamist.</p> <p>Eelnõust ei selgu, kas teavituskanalites saab esitada ka anonüümseid teateid.</p> <p>Eelnõust ei selgu, kuidas tagatakse direktiivis ettenähtud toetusmeetmed.</p> <p>Eelnõus sätestatud rahatrahv kuni 100 000 eurot on ebaproportsionaalselt suur keskmise suurusega ettevõtjate jaoks, kes ei taganud teavitajale piisaval määral kaitsemeetmeid.</p> <p>Eelnõu pealkiri on eksitav. Tööalane rikkumine seondub eelkõige tööõiguse normide rikkumisega, mitte aga tööalase tegevusega teatavakssaanud rikkumisega. Pealegi tuleks eelnõu kohaldamisalast välja jätta just töösuhted, mis ei kuulu direktiivi kohaldamisalasse ja kus on olemas arvukad kanalid ja struktuurid rikkumiste ja vaidluste lahendamiseks. Näeme, et just töösuhete valdkonnas võib eelnõu rakendamisel tekkida arvukalt kuritarvitusi.</p> <p>EVEA hinnangul oleks vaja loobuda ebaproportsionaalse, ettevõtjaid koormava ning ebamõistlikult suurte trahvimääradega seaduseelnõu algatamisest sellises sõnastuses, kuna eelnõu rakendamine esitatud kujul võib olulisel määral kahjustada ühiskonna sidusust, tekitada ühiskonnas pingeid ning soodustada pahatahtlikku pealekaebamist.</p>	
--	--

Prokuratuur		
33.	<p>Prokuratuur tänab Teid võimaluse eest anda arvamused töölasest rikkumisest teavitaja kaitse seaduse eelnõule.</p> <p>Eelnõuga sätestatakse uus valdkonnaülene töölasest rikkumisest teavitaja kaitse seadus, millega luuakse raamistik töölase tegevusega teatavaks saadud rikkumisteadete vastuvõtmiseks, järelmeetmete ja tagasiside andmiseks ning teavitaja kaitsmiseks.</p> <p>Prokuratuur toetab töölasest rikkumisest teavitaja kaitse seaduse eelnõud märkusteta.</p>	Teadmiseks võetud.
Tööinspeksioon		
34.	<p>Edastasite kooskõlastamiseks ja arvamuse avaldamiseks töölasest rikkumisest teavitaja kaitse seaduse eelnõu koos seletuskirja ja lisadega.</p> <p>Tööinspeksioon on edastatud eelnõu ja selle lisadokumendid üle vaadanud ning teatab, et toetab eelnõu vastuvõtmist antud kujul. Ettepanekuid ja märkuseid esitatud eelnõu, seletuskirja ega lisade kohta Tööinspeksioonil ei ole.</p>	Teadmiseks võetud.